

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 355/2020

27.05.2020. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела крађа у саизвршилаштву из члана 203. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Зорана Павловића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару 14К број 93/17 од 07.06.2019. године и Вишег суда у Зајечару 1Кж1 203/19 од 18.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 27. маја 2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Зорана Павловића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару 14К 93/17 од 07.06.2019. године и Вишег суда у Зајечару 1Кж1 203/19 од 18.12.2019. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **одбацује** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару 14К број 93/17 од 07.06.2019. године, окривљени ББ и АА оглашени су кривим због извршења кривичног дела крађа у саизвршилаштву из члана 203. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које дело су осуђени на казне затвора у трајању од по 6 месеци.

Истом пресудом, окривљени су обавезани да плате суду на име паушала износе од по 5.000 динара сваки, те да на име трошкова кривичног поступка окривљени ББ плати износ од 1.200 динара а окривљени АА износ од 1.600 динара, као и да солидарно на име трошкова кривичног поступка Основном јавном тужилаштву у Зајечару исплате износ од 7.642,50 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

Истовремено, оштећена „ЕПС дистрибуција“ ДОО Београд – „Електротимок“ Зајечар је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парницу, на основу члана 258. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Зајечару 1Кж1 203/19 од 18.12.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Зорана Павловића, а пресуда Основног суда у Зајечару 14К број 93/17 од 07.06.2019. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Зоран Павловић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и због повреде закона из члана 485. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да је правноснажна пресуда заснована на доказу на коме се по одредбама ЗКП не може заснивати – на записнику електричара, а која лица, према ставу браниоца, нису овлашћена да утврђују постојање предметног кривичног дела.

По оцени овога суда, изложени наводи из захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног су неосновани.

Према стању у списима, у доказном поступку, суд је извршио увид у записник о контроли прикључка мерног места ... од 21.08.2015. године и записник о неовлашћеном коришћењу електричне енергије од истог датума, који су сачињени од стране ОДС „ЕПС дистрибуција“ Доо Београд – „Електротимок“. Наведени записници, по оцени овога суда, представљају исправе у смислу члана 138. став 2. ЗКП, обзиром да су их сачинили овлашћени радници Јавног предузећа „Електротимока“ Зајечар приликом контроле прикључка и мерног места дана 21.08.2015. године, па представљају исправу коју је у прописаном облику издало лице у вршењу јавног овлашћења (Електродистрибуција) које му је поверено законом. Стога се, супротно наводима захтева, на овим доказима може заснивати судска одлука.

Поред тога, из списка предмета произилази да правноснажне пресуде нису засноване само на наведеним записницима, већ и на налазу и мишљењу сталног судског вештака, дипломираног инжењера електротехнике Горице Гитарих од 16.11.2016. године, из ког произилази да је процењена количина неовлашћено преузете електричне енергије за период од 21.02.2015. године до 21.08.2015. године у домаћинству окривљеног АА утврђена у износу од 11.916,48 динара.

Како, дакле, правноснажне пресуде нису засноване на незаконитом доказу, како се то неосновано истиче у поднетом захтеву, то је захтев у овом делу одбијен као неоснован на основу члана 491. став 1. ЗКП.

У осталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен.

Ово стога што се у осталом делу побија првостепеном пресудом утврђено чињенично стање и указује на погрешну оцену доказа, истицањем да је окривљени оглашен кривим „без било каквог доказа о његовој кривици“, да електричари нису улазили у објект окривљеног ББ, нити су утврдили да ли кабл који је водио од куће окривљеног ББ до куће окривљеног АА спроводи струју или не.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу одбацио као недозвољен, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. така 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић